

отива въ рай. Като знаете това, развивайте добродетелитѣ си, за да не ги атрофирате. Като упражнявате органитѣ си, колкото и слаби да сж, вие ще ги развиете.

И тъй, дисонанситѣ въ живота сж възможности за развиване на човѣка. Тѣ сж необходими. И въ музиката има дисонанси. Който разбира значението на дисонанситѣ, знае, кжде да ги постави. Ако се турятъ на мѣсто, дисонанситѣ допринасятъ нѣщо ценно. Само великиятъ музикантъ разбира смисъла на дисонанситѣ. Той изразява мисълта си музикално, чрезъ свирене и пѣние. Въ това отношение музиката трѣбва да взима живо участие, както при възпитанието на човѣшкото тѣло, така и при възпитанието на неговитѣ мисли и чувства. Всѣко движение на човѣка трѣбва да бжде въ съгласие съ природата. Не е ли въ съгласие съ нейнитѣ закони, то е дисхармонично. Който спазва законитѣ на природата, може да стане пѣвецъ, музикантъ, ученъ, философъ. За да станешъ пѣвецъ, ти трѣбва да бждешъ въ хармония съ всички пѣвци въ свѣта; за да станешъ ученъ, ти трѣбва да бждешъ въ хармония съ всички учени въ свѣта. Безъ участието на всички пѣвци и на всички учени, ти нито пѣвецъ ще станешъ, нито ученъ. Пѣвецътъ и музикантъ трѣбва да иматъ добре развито ухо, което да схваща и предава тоноветѣ вѣрно. Учениятъ трѣбва да има добре развита глава, да възприема мислитѣ, които идатъ отъ възвишения свѣтъ и да ги предава. За придо-